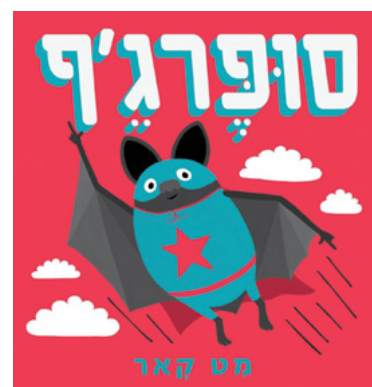

שעת סיפור

מכגשי סיפור ויצירה להורים וילדים
בעקבות ספרי ספריית פיג'מה:
"הסיפור שלי, הסיפור של כולנו" - אחדות וייחודיות

הסיפור של כולנו

הסיפור שלי

קרן גרינספון ישראל
KEREN GRINSPOON ISRAEL

שעת סיפור

**מפגשי סיפור ויצירה להורים וילדים
בעקבות ספרי ספריית פיג'מה:
"הסיפור שלי, הסיפור של כולנו" - אחדות וייחודיות**

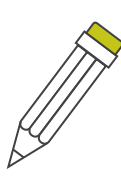
חוברת זו יצאה לאור לרגל עשור לספריית פיג'מה וכחלק ממיזם ארצי ייחודי - "הסיפור שלי, הסיפור של כולנו". הפעילויות שבחוברת מתמקדות בנושא השנתי של משרד החינוך לשנת תשע"ט: "שומרים על אחדות, שומרים על ייחודיות".

אנו מזמינים מחנכים, ילדים, משפחות, ספריות ומתנ"סים להצטרף אלינו ולחגוג את עולם הספר ואת שמחת הקריאה. שיא המיזם - הצגת כרזות במרחבים ציבוריים ברחבי הארץ, לקראת שבוע הספר בחודש יוני 2019.

מה בחוברת?

גן הילדים הוא הקהילה החוץ־ביתית הראשונה שאליה משתייכים ילדים צעירים. שם לומדים הילדים להבין את רצונותיו של האחר ולהתחשב בהם, לשחק יחד בדרכי שלום ולשתף פעולה זה עם זה. קהילה היא יותר מאוסף של אנשים; היא נותנת ביטחון וכוח לכל השותפים בה. קהילה טובה מבליטה את התכונות הייחודיות של חבריה - **היא בונה אחדות ללא אחידות**. שעת סיפור חווייתית היא כלי נפלא למפגש עם משפחות

הגן. בחוברת זו מבחר הצעות למפגשי הורים וילדים בעקבות ספרי ספריית פיג'מה תוך הדגשת הייחודיות של הפרט והאחדות של הכלל, הקהילה. הספרים נבחרו בקפידה, והמפגש איתם מזמן עיסוק מהנה בערכים הרלוונטיים לחיי היומיום של כל אחד ואחת בקהילת הגן. המפגשים יוצרים הזדמנות לשיח משמעותי, להידוק הקשר בין המשפחות והגן, לעידוד דיון ערכי חיובי בין ההורים והילדים, ולפעילות קהילתית מהנה ומעצימה.

”היחידים השייכים לקהילה משלימים אלו את אלו. בכל בן אדם יש משהו מיוחד במינו, נדיר, שאינו ידוע לאחרים. לכל יחיד יש משהו מיוחד לומר, צבע מיוחד להוסיף לקשת הצבעים הקהילתית... לפיכך, כאשר מצטרף האדם הבודד לקהילה הוא מוסיף מימד חדש למודעות הקהילה. הוא תורם משהו ששום אדם אחר לא יכול לתרום, הוא מעשיר את הקהילה. אין לו תחליף... בשל אותה מיוחדות מתכנסים בני האדם היחידים ביחד, משלימים אלו את אלו ומשיגים אחדות”.

(הרב יוסף דוב הלוי סולובייצ'יק, מתוך כתב העת 'טראדישן', כרך 17, חוברת 2, עמ' 9-10)

דברים שנכתבו כאן בלשון זכר או נקבה ביחס למחנכים, ילדים או הורים, נכתבו כך משיקולי נוחות ומכוונים לבנים ולבנות כאחד.

מערכי הפעילות

בחוברת מובאים עשרה מערכי פעילות בעקבות עשרה ספרים בספריית פיג'מה. כל מערך כולל רקע עיוני קצר, הצעה לשעת סיפור, פעילות משותפת ויצירה. אנו ממליצים לעיין בחוברת, להכיר את הספרים, ולהכין מראש את הפעילות ואת הציוד הנדרש לקיומה.

כל פעילות מתמקדת בערך העומד במרכז הספר, כדלהלן:

נושא הפעילות	שם הספר
כל אחד יחיד ומיוחד ”נברא האדם יחיד”	הבלגן שלי // טל ניצן
טובים השניים מן האחד ”כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות”	העץ המופלא // ניק בלנד וסטיבן מייקל קינג
כולנו גיבורי־על ”במקום שאין אנשים, השתדל להיות איש”	* סופרג'ף // מט קאר
אני תמיד נשאר אני ”איזהו עשיר? - השמח בחלקו”	חומפס // שלומית כהן־אסיף
על מהות ועל קליפות ”אל תסתכל בקנקן, אלא במה שיש בו”	* מישו // רינת הופר
אחד בשביל כולם - כולם בשביל אחד ”כל ישראל ערבים זה בזה”	חור בספינה // עדי זלייבוב רל'י
מי בנה ומי נטע? כולנו ביחד! ”קִבְצֵנו יְחִיד מְהֵרָה מְאַרְבֵּעַ כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ”	המדינה של ילדי הגן // אמונה אלון
השלם גדול מסך חלקיו - חוכמת המונים ”אֲשֶׁרִי אֶדָם מֵצֵא חֻמָּה”	שבעה עכברים עיוורים // אד יאנג
על שכנות טובה והתחשבות בזולת ”שִׁכְן טוֹב”	ברחוב ירמיהו // ליבי דאון
על יחיד ועל יחד ”וְחִי אִחִיךָ עִמָּךְ”	מרק כפתורים // אוברי דיייוויס

* ספר חדש שיצא השנה

כל אחד יחיד ומיוחד

בעקבות 'הבלגן שלי' מאת טל ניצן

"נברא האדם יחיד" (מסכת סנהדרין ד, ה)

מי אני ומה מיוחד בי? האם אלה המעשים שלי? המחשבות? איך שאני נראה? גם תכונות פחות מושלמות וחולשות הן חלק מהייחודיות של כל אחד מאיתנו. הספר מעודד אותנו לשמוח בחלקנו ולחגוג את הדברים שמייחדים ומבחינים אותנו זה מזה.

ציוד

לפתיחה:

☐ כדורים רכים ☐ פתקים עם שאלות

ליצירה:

☐ תצלומי פנים של הילדים מודפסים על דף A4

☐ בריסטול לבן ☐ דבק

☐ מספריים ☐ עפרונות צבעוניים

4 < יצירה בשניים

מכילים דיוקן עצמי, חצי-חצי

הילדים וההורים גוזרים לאורך את תמונת הפנים באזור האף, ומדביקים חלק אחד (חצי פנים) על בריסטול לבן. משלימים בעזרת צבעים את החלק השני של הפנים.

< מומלץ להקדיש קיר בגן לתערוכת הפורטרטים - תערוכה המדגישה את הייחודיות של כל ילד או ילדה ואת האחדות של כל החבורה יחד.

1 < פתיחה

מחלקים את המשתתפים לארבעה מעגלים של הורים וילדים יחד, ובוחרים הורה מכל מעגל להנחיית הפעילות. מגלגלים זה לזה כדור רך, ומי שתופס את הכדור עונה על שאלה. דוגמאות לשאלות: במה אני מוצלחת במיוחד? מה אתם לא יודעים עלי? מה אני אוהב במיוחד? האם יש לי חייט מחמד בבית? עם מי אני ישן בחדר?

2 < שעת סיפור

מקריאים את הסיפור כאשר הילדים יושבים על ברכי הוריהם. הגננת מלווה את ההקראה בתנועות ידיים ובהבעות פנים (פנטומימה), וההורים והילדים מחקים את התנועות שלה. דוגמאות: פורעים את שערות הילד ("שיער שלא הסתרק מזמן"), מפהקים ("החתול שלי... עצלן"), מנפנפים בכפות הרגליים באוויר ("גרב אדום וגרב לבן"). בפזמון החוזר מונים את הדברים על האצבעות, קוראים בקול "ואני אוהבת אותם" ומתחבקים חיבוק משפחתי.

3 < דיון

מתכנסים למעגל גדול ומשתפים: מה גיליתי על חבר או על חברה שלא ידעתי קודם לכן? האם מצאתי מכנה משותף עם אחרים? מה מיוחד לכל אחד ואחת?

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

משך הפעילות: 45 דקות

טובים השניים מן האחד

בעקבות 'העץ המופלא' מאת ניק בלנד וסטיבן מייקל קינג

"כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות"

(על פי תוספתא - מסכת ברכות ו, ב)

כשעומדת לפנינו משימה, כל אחד מציע פתרון בהתאם לאופיו ולדרך החשיבה שלו. יצירה משותפת מחברת בין רעיונות, דעות, המצאות וכמובן אנשים. התוצאה הסופית מוכיחה כי טובים השניים (וגם רבים יותר) מן האחד.

ציוד

☐ **לפתיחה:** מגוון חפצים: קומקום, צעיף, כובע, מטרייה, דלי, מפה...

☐ **ליצירה:** צלחת חד־פעמית מנייר

☐ מסכריים ☐ צבעים או טושים בצבע ירוק

☐ חוט צמר ודבק ☐ עפרונות צבעוניים

☐ שלל קישוטים: כעמונים, מנקי מקטרות,

מנקי אוזניים, חרוזים, קוביות לגו ישנות, צדפים,

עלים, אצטרובלים, מקלות ועוד.

4 < יצירה בשניים

מכילים עץ מופלא משלנו:

צובעים את צלחת הנייר בצבע ירוק.

מסרטטים על גבי הצלחת קו בצורה ספירלית וגוזרים לאורכו.

קושרים את הקישוטים לחוטים.

מחוררים חורים לאורך הספירלה ותולים את הקישוטים.

1 < פתיחה

מניחים על הרצפה מגוון של חפצים - קומקום, צעיף, כובע, מטרייה, דלי, מפה, כרית, קולב ועוד. כל משתתף בוחר חפץ, מציע ומדגים שימוש חדש ואחר לחפץ. מה זה? ומה עוד זה יכול להיות? למשל, צעיף יכול להיות תחבושת, זנב, חגורה, חבל קפיצה ועוד.

3 < דיון

מה מאפיין את הרעיונות של סבא? מה מאפיין את הרעיונות של בוני? האם צורת חשיבה אחת עדיפה על פני האחרת? נסו לתאר את היתרונות של כל רעיון. מה אפשר לעשות כאשר שני אנשים מציעים רעיונות שונים לאותה משימה? האם גם לכם יש רעיון שהייתם רוצים לממש?

2 < שעת סיפור

מחלקים את המשתתפים לשני צוותים, הצוות של סבא והצוות של בוני. במהלך ההקראה של הסיפור כל צוות מציג בפנטומימה את הרעיונות השונים שמעלים סבא ובוני.

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות

באתר של ספריית פיג'מה:

www.pjisrael.org

כולנו גיבורי־על

בעקבות 'סופרג'ף' מאת מט קאר

"במקום שאין אנשים, השתדל להיות איש" (מסכת אבות ב, ה)
כמו ג'ף העטלף, כל אחד רוצה להרגיש מיוחד ולנהוג בגבורה. אילו יכולות וכשרונות הופכים אותנו לגיבורים, ומיהו גיבור־על אמיתי? הסיפור מזמין אותנו לזהות את היכולות, את הכשרונות ואת התרומה הייחודית שלנו, ומעודד אותנו לנהוג בגבורה: להיות ערניים לקריאות לעזרה, לפעול באומץ לב ולהגיש סיוע לחברים.

משך הפעילות: 45 דקות

ציוז

ליצירה:

- ☐ מדבקות נוצצות ☐ טושים ☐ פונפונים
☐ צבעים ☐ נצנצים ☐ פאייטים
☐ חומרים נוספים לקישוט הגלימות

לצילום:

- ☐ בד כחול ☐ כריות לבנות דמויות עננים
☐ צעצועים כמו מכוניות ☐ בתים
☐ עצים מקרטון ☐ ועוד

4 < יצירה בשניים

מכינים גלימה ייחודית לגיבור ייחודי:

גוזרים מראש גלימות מאֶל־בד. ההורים והילדים מקשטים את הגלימות בהתאם לכוח־העל של כל ילד או ילדה. כפעילות המשך בגן אנו מציעים ליצור תערוכת גיבורי־על מעופפים: מסדרים על הרצפה רקע של שמים (בד כחול, כריות בתור עננים...) ומצלמים כל ילד בנפרד או כמה ילדים יחד על גבי הרקע. מומלץ לפתח את התמונות לתערוכה וכן לשלוח לבתים.

1 < פתיחה

מזמינים את כולם לשבת במעגל כאשר הילדים יושבים על ברכי הוריהם. בשקט־בשקט הגננת לוחשת: "אני צריכה עזרה! מי יוכל לעזור לי למצוא... (את המשקפיים שעל הראש, את הספר המוסתר מאחורי הגב, את סלסילת הגלימות שמונחת על שולחן...)". האם ההורים והילדים שמעו את הקריאה לעזרה? האם הצליחו לעזור ולמצוא את החפצים האבודים? משבחים את המשתתפים על היכולת שלהם להבחין בבקשת העזרה ולסייע לאחר.

3 < דיון

מהי גבורה ומיהו גיבור־על? האם אתם מכירים אנשים שעשו מעשים יוצאי דופן שהפכו אותם בעיניכם לגיבורי־על? מבקשים מההורים לחזק את התכונות הייחודיות של ילדיהם ולהיזכר יחד במקרה שבו הם עזרו לאחר.

2 < שעת סיפור

כולנו עטלפים, כולנו גיבורי־על! מחלקים לילדים גלימות שהוכנו מראש. גם הגננת לובשת גלימה בזמן הקראת הסיפור. הילדים עונים יחד במקלה את התשובות של החבורה לג'ף הגיבור.

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

משך הפעילות: 45 דקות

אני תמיד נשאר אני

בעקבות 'חומפס' מאת שלומית כהן־אסיף

"איזהו עשיר? - השמח בחלקו" (מסכת אבות ד, א)

מי לא חולם לפעמים להיות כמו מישוהו אחר? הקנאה היא רגש טבעי, ולכל אחד חלומות ומשאלות. לעיתים, מתוך השוואה לזולת, צומחות בנו שאיפות שמסייעות לנו להתקדם, להשתנות ולהשתפר - אך מי שמסתכל תמיד לעבר "הדשא של השכן" ורוצה להיות מישוהו אחר, עלול להרגיש מתוסכל ולא מסופק.

1 < פתיחה

שרים יחד את השיר "אני נשאר אני" שכתבה דתיה בן דור, ומלווים את השירה בהבעות פנים או בפנטומימה (למשל עצוב/שמח, זוכר/שוכח, שבע/רעב). בפזמון מצביעים על עצמנו, ובמילים "תמיד נשאר" מוחאים שתי מחיאות כפיים.

3 < דיון

אפשר לשאול את הילדים: מדוע בסוף הסיפור נשאר לחומפס הפס החום על הצוואר? כדאי להסביר את משמעות הפתגם "איזהו עשיר? - השמח בחלקו". האם לפעמים גם אתם רוצים מאוד משהו שיש למישוהו אחר? אפשר לבקש מההורים להתבונן בילדיהם, לציין משהו שהם אוהבים בהם במיוחד, ולחבק אותם.

2 < שעת סיפור

מחלקים לילדים כתרים ואביזרים שמאפיינים את החיות שמופיעות בסיפור - קרניים, זנבות, אוזניים ועוד. מבקשים מהילדים לחפש משתתפים אחרים שקיבלו את אותו האביזר, ואז לשבת במעגלים בהתאם לאביזרים השונים. לכל מעגל יש לצרף הורה עם אביזר המאפיין את הקבוצה. הגננת (המחופשת לדוב חומפס) מספרת את הסיפור. בכל פעם שהיא מזכירה חיה במהלך הסיפור, קמים הילדים שלובשים את האביזר המתאים לאותה חיה. ההורה מהקבוצה מעניק את האביזר לגננת, והיא מוסיפה אותו לתלבושתה. כמה קשה ומסורבל ללבוש את כל האביזרים יחד!

ציוז

לשעת סיפור:

- ☐ מזיקה המתאימה לחיות השונות
- ☐ אביזרים לאפיון בעלי החיים בסיפור: קרניים, סנפירי צוללן, זנב, זקן וכו'

ליצירה:

- ☐ צבעים ☐ טושים ☐ פלסטלינה
- ☐ נצנצים ☐ מדבקות
- ☐ דפים מודפסים מראש עם ארבע תמונות של כל ילד

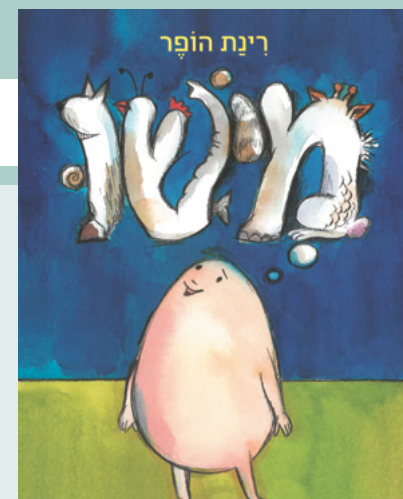

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

על מהות ועל קליכות

בעקבות 'מישו' מאת רינת הופר

"אל תסתכל בקנקן, אלא במה שיש בו" (מסכת אבות ד, כ)

לך יש שיער מתולתל, לה נפלה השן, לי יש משקפיים - כל אחד מאיתנו שונה, כל אחד אחר. אבל מתחת לכל המאפיינים החיצוניים יש גם משהו משותף. מה אנו יכולים לשנות בעצמנו ומה נשאר קבוע? האם אנחנו יכולים לבחור להיות גם מישהו אחר?

ציוז

- לפתיחה:** ☐ קופסה עטופה בנייר מתנה
- ☐ קופסת נעליים מרופטת
- בשתייהן אותו החפץ בדיוק
- ליצירה:** ☐ כתר מבריסטול ☐ סקוטשים
- ☐ צבעים ☐ מספריים
- אביזרים לכתר:** ☐ קרניים ☐ מחושים
- ☐ אוזניים ☐ כתר מלכותי ☐ חדרקן

4 < יצירה בשניים

מכילים כתר מתחלף
הכנה מראש:

גוזרים מראש רצועות בריסטול לכתרים.
אל כל אחד מהכתרים שהוכנו מראש מצמידים ארבעה סקוטשים (בקדמת הראש, בצדי הראש).
מקשים את האביזרים וגוזרים אותם.
מדביקים סקוטש על הצד האחורי של כל אבזר.
< דף שבלונות (דוגמאות) לכתר ולאביזרים השונים תוכלו למצוא כנספח בסוף החוברת ובאתר האינטרנט.

1 < פתיחה

יושבים יחד במעגל. מעבירים בין המשתתפים שתי קופסאות בגודל זהה: אחת מקושטת כמו מתנה, והשנייה עשויה מקרטון פשוט. מבקשים מהמשתתפים לנחש מה נמצא בתוך כל קופסה. לא מגלים להם את התשובה, ומניחים את הקופסאות בצד.

מי ש... שיקום! לפי התור הגננת מזמינה את כל הילדים וההורים ש... לעמוד. למשל: כל אלה ש... נועלים נעלי ספורט / שמגדלים חיית מחמד בבית / שאוהבים לאכול מלפפון חמוץ... הילדים מגלים מה משותף להם ולאחרים, ומה ייחודי רק להם.

2 < שעת סיפור

מחלקים לילדים אביזרי לבוש שונים (כובע, מעיל, מטפחת ועוד) ובוחרים הורה מתנדב שיעמוד לצד הגננת. בזמן שהגננת מספרת את הסיפור, הילדים מלבישים את ההורה באביזרי הלבוש השונים... עד שההורה כמעט נופל מכובד הפריטים. כך תמחישו את ההכבדה והקושי במאמץ להיות "מישהו אחר".

3 < דיון

מה הפריע למישו? האם האביזרים השונים פתרו את הקושי שלו? מה החשיבות של מאפיינים חיצוניים? מה נשאר כאשר 'מקלפים' אותם? נזכרים בפעילות הפתיחה ומגלים שבשתי הקופסאות נמצא אותו החפץ. מסבירים את הביטוי "אל תסתכל בקנקן, אלא במה שיש בו", ומציינים את הדברים המיוחדים כל אחד מילדי הגן ואת המשותף בקהילה שאלה אנו משתייכים.

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

אחד בשביל כולם - כולם בשביל אחד

בעקבות 'חור בספינה' מאת עדי זליכוב רָלֵוִי

"כל ישראל ערבים זה בזה" (מדרש ספרא ויקרא ז, ה) לא תמיד אנחנו מודעים להשלכות של מעשינו על העולם הסובב אותנו. כמו המלח בסיפור, כולנו מושפעים מהתנהגות הזולת ולכל אחד יש גם אחריות על הכלל. כל מעשה שלנו, חיובי או שלילי, מהדהד סביבנו במעגלים רחבים.

ציוז

- לפתיחה:** ☐ דגים מבריסטול, כמספר המשתתפים בפעילות
- ☐ חבל הקשור בשני קצותיו היוצר לולאה
- ליצירה:** ☐ גליל נייר טואלט ריק
- ☐ מספריים ☐ חרוזים או פונפונים קטנים
- ☐ מחרר או קיסם עץ ארוך ועבה
- ☐ קשים צבעוניים ☐ צבעים או טושים

4 < יצירה בשניים

מכילים משחק משותף - מגדל של כדורים
צובעים גליל ריק של נייר טואלט ומחוררים בו חורים (זה מול זה) בעזרת מספריים, מחרר או קיסם עץ.
גוזרים שני משולשים בתחתית הגליל (שימו לב לגודל המשולשים, דרכם ייצאו הכדורים).
מחילים את הקשים בתוך החורים וממלאים את הגליל בכדורים מפתחו העליון.
כיצד משחקים?
כל משתתף בתורו שולף בעדינות קש מן המגדל. הכדורים השתחררו? מנסים שוב!

1 < פתיחה

מחלקים את המשתתפים לקבוצות קטנות (עד שישה משתתפים בקבוצה). המשתתפים מסתדרים במעגל כשפניהם פונים החוצה, ואוחזים בחבל קשור המקיף את המעגל (יש להקפיד על כך שגובה החבל לא יעלה על גובה הבטן של הילדים). על הרצפה מפוזרים דגים מבריסטול כמספר המשתתפים. כל משתתף בתורו צריך לאסוף דג מהרצפה, וכפועל יוצא - למשוך את כל הקבוצה איתו לכיוון הדג.

3 < דיון

מבקשים מהילדים להיזכר בתכונות אופייניות ופתקים של המלחים בסיפור, ולתאר כיצד הם דאגו זה לזה. מה דעתם של הילדים על המעשה של הדייג? כיצד הוא לא שם לב להשפעת הקידוח על הספינה כולה? כדאי להסביר את משמעות הביטוי "כל ישראל ערבים זה בזה". זו הזדמנות לשותף את ההורים בחוויות מחיי היומיום של ילדי הגן ובדוגמאות לערבות הדדית ודאגה לאחר בקרב הילדים. אפשר לבקש מכל זוג של הורה ילד לספר לזוג שיושב לידו על דרך אחת שבה המשפחה שלהם תורמת ודואגת לרווחת הכלל.

2 < שעת סיפור

ממחזים את הסיפור בשיתוף הילדים, או מציגים אותו בתיאטרון צלליות (גוזרים 'חלון' רחב בתוך קופסת קרטון ומצמידים אליו נייר פרגמנט. מדביקים לתחתית המסגרת נייר בריסטול בצורה של גלים, ומעל הגלים - ספינה גדולה). מדליקים מנורה מאחורי הקרטון, מכבים את האור בחדר, ונעזרים בדמויות של מלחים כדי להמחיש את הסיפור.

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

מי בנה ומי נטע? כולנו ביחד!

בעקבות 'המדינה של ילדי הגן' מאת אמונה אלון

"קִבְצֵנוּ יַחַד מְהֵרָה מְאַרְבֵּעַ כְּנִפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ"
(מתוך ברכת קיבוץ גלויות בתפילת שמונה-עשרה)

כמה נעים לתכנן וליצור יחד! לכל אחד תפקיד, כולם שותפים ונהנים. אך לא תמיד קל להצטרף למשחק קיים, ולא פשוט לצרף אחרים לבנייה שכבר החלה. חבורת הילדים, כמו החברה כולה, לומדת לקבל בתוכה מצטרפים חדשים בזרועות פתוחות ולתת גם להם מקום לצמוח ותחושה של שייכות ושותפות.

ציווד

לפתיחה:

☐ קוביות ☐ גליון נייר גדול

☐ צבעים ☐ פאזל

ליצירה:

☐ בריסטולים ☐ סקוטשים ☐ צבעים

☐ מספריים ☐ גזרי נייר של בגדים

☐ דרכון ☐ דגל

4 < יצירה בשניים

מכילים מזוודה לקראת עלייה לארץ ישראל
גוזרים מראש מזוודה לכל ילד (חותכים בריסטול לגודל A3 ומקפלים לחצי, ומוסיפים שתי ידידות).
מקשטים את הפרטים לתוכן המזוודה ומדביקים עליהם סקוטשים.

מקשטים את החלק החיצוני של המזוודה, ומדביקים סקוטשים בחלק הפנימי של המזוודה.
מצמידים את הפריטים לפני המזוודה ויוצאים לטיול.

< דף שבלונות (דוגמאות) לאביזרים לתוכן המזוודה תוכלו למצוא כנספח בסוף החוברת ובאתר האינטרנט.

1 < פתיחה

מזמינים את ההורים והילדים להתמקם באחת משלוש תחנות בגן: פינת הקוביות, שבה בונים יחד מגדלים; שולחן מכוסה בגליון נייר גדול, שעליו מציינים ציור משותף בצבעי כחול ולבן; ופינה שבה מרכיבים פאזל (תצרך) גדול משותף. על כל צמד להשתתף בכל תחנה, כל אחד על פי קצב ההנאה וההתקדמות שלו. לאחר עשר דקות עוצרים את הפעילות ומזמינים את כולם לשבת במעגל במרכז החדר.

2 < שעת סיפור

מזמינים קבוצת הורים וילדים להמחזיז את הסיפור יחד עם הגננת, כאשר הורה תורן מתנדב לשחק את תפקיד הילד החדש. עוצרים את הקריאה במקום שבו הילדים לא מרשים לילד החדש להצטרף, ומבקשים מהילדים להעלות מחשבות ורגשות: איך לדעתם מרגיש הילד החדש? כיצד אפשר לצרף אותו למשחק? - וממשיכים לקרוא עד סוף הסיפור.

3 < דיון

האם כל המשתתפים נולדו בישראל? האם הילדים מכירים אנשים שהגיעו לישראל מארץ רחוקה? אפשר לחשוב יחד, מה יכול להיות קשה למי שעולה לארץ? (שפה חדשה, בית חדש, חברים חדשים...). מצביעים על היצירות שהכינו בפעילות הפתיחה. האם הן שלמות? איך הרגישו המשתתפים? האם היה קשה להצטרף לקבוצה קיימת? כיצד השפיעה ההגעה של חברים חדשים על יצירה שכבר החלה?

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

השלים גדול מסך חלקיו - חוכמת המונים

בעקבות 'שבעה עכברים עוורים' מאת אד יאנג

"אֲשֶׁרִי אָדָם מָצָא חֲכָמָה" (משלי ג, יג)

לפעמים אנחנו סבורים שאנו יודעים הכל על חפץ, אירוע או אדם מסוים, ומתברר שהידע שלנו חלקי ואף שגוי. כאשר אנחנו מאמינים שאחרים יכולים לתרום להבנה ולידע שבידינו, ואם נהיה קשובים זה לזה, נוכל יחד להשכיל ולהרכיב את התמונה השלמה.

ציוז

- לפתיחה:** ☐ מכנסיים גדולים עם גומי ☐ דלי ☐ חפצים מגוונים למישוש
- לסיפור:** ☐ פאזל של הפיל להמחשה
- ליצירה:** ☐ אטבי כביסה מעץ ☐ צבעי גואש או טושים ☐ דבק ☐ חוט צמר ☐ עיניים מתגלגלות ☐ בריסטולים ☐ פונפונים קטנים

4 < יצירה בשניים

מכילים עכברים לתיאטרון בובות צובעים את אטב הכביסה שישמש כגוף העכבר. מדביקים זנב ושפם מצמר. מדביקים פונפון קטן כאף ועיניים מתגלגלות. גוזרים ומדביקים אוזניים עגולות מבריסטול.

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

1 < פתיחה

מכילים מראש דלי או קערה עם חפצים שונים ומגוונים - בגודל, במרקם ובשימוש שנעשה בהם. מכסים את הקערה בזוג מכנסיים הפוכים, כאשר הגומי של מותני המכנס חובק את פתח הקערה, ושרוולי הרגליים פתוחים ופונים כלפי מעלה. מזמינים את הילדים לפי התור להשחיל יד דרך שרוול המכנס, למשש חפץ בקערה ולנסות לנחש מהו החפץ.

3 < דיון

כדאי לשאול את ההורים ואת הילדים: מה היתה התרומה של כל עכבר להבנה של כולם? איך הצליחה העכברה הלבנה לזהות את הפיל? מה היא עשתה, שבזכותה כולם הבינו מיהו היצור?

2 < שעת סיפור

מחלקים את המשתתפים לשש קבוצות, כאשר מול כל קבוצה מונחת תמונה הפוכה - חלקים מהפיל מתוך איורי הספר. מספרים את הסיפור, ולפי הסדר נציגי הקבוצות מצמידים ללוח את האיור שקיבלו. אפשר להעלות השערות תוך כדי ההקראה: מיהו החיה? באיזה שלב בסיפור ניחשו המשתתפים כי היצור באגם הוא פיל?

משך הפעילות: 45 דקות

על שכנות טובה והתחשבות בזולת

בעקבות 'ברחוב ירמיהו' מאת ליבי דאון

"שִׁכְן טוֹב" (משלי כז, י)

החיים בשכונה הם מתנה! שכנות טובה מקרבת בין אנשים ומפיגה בדידות. עם שכנים אפשר לבלות יחד, לטפח חצר משותפת, לדאוג זה לזה ולרקום חברויות. אך לעיתים החיים לצד שכנים הם גם מאתגרים. הקירבה הפיזית ופערים ברצונות, בטעם וברגישויות עלולים לגרום להתנגשות ולקשיים. לא תמיד קל לחיות בצוותא, אבל המאמץ משתלם והרווח עולה על ההפסד!

ציווד

ליצירה:

- ☐ מחרר
- ☐ כרטיס ברכה מבריסטול
- ☐ צבעים
- ☐ שרוכי נעליים

4 < יצירה בשניים

רוקמים כרטיס ברכה לבית לשכנים מחוררים חורים בשפת הבריסטול בעזרת מחרר. יחד עם ההורים כותבים ברכה לשכנים, מקשטים וצובעים. משחילים את השרוך דרך החורים, וקושרים.

1 < פתיחה

מחלקים את המשתתפים לחמש קבוצות. המשתתפים בכל קבוצה משתפים את חבריהם בכתובת הבית שלהם ובתיאור הבניין: האם הם גרים בבית פרטי או בבניין משותף? האם הם מכירים את כל הדיירים בבית? מבקשים מכל קבוצה להסתדר בשורה לפי סדר הקירבה לגן. מי גר ממש קרוב לגן, מי יכול ללכת לגן ברגל, ומי מגיע בכלי תחבורה? האם המשתתפים גילו שכנים חדשים בתוך קהילת הגן?

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

2 < שעת סיפור

מספרים את הסיפור. בכל פעם שמתארים שכן שמרעיש, מבקשים מהילדים לרקוע ברגליים. כשמשפחת חרובי מבקשת שקט, מצמידים אצבע לשפתיים ולוחשים: "שששש...."

3 < דיון

מה חושבים הילדים על ההתנהגות של משפחת חרובי ועל השכנים שלה? מי לדעתם היה צריך להשתנות ולהתאים את עצמו לאחרים? האם קרה גם לנו ששינינו את ההתנהגות שלנו כדי להתחשב בשכנים? אפשר לשתף גם בדוגמאות מחיי הגן: לא תמיד כולם רוצים אותו דבר, ולומדים לחיות יחד בשלום.

משך הפעילות: 45 דקות

על יחיד ועל יחד

בעקבות 'מרק כפתורים' מאת אוברי דיוויס

"וְחִי אַחֲרֶיךָ עִמָּךְ" (ויקרא כה, לו)

לקהילה מקום מרכזי במסורת היהודית, וכך גם בחיים של כולנו: בגן, בבניין המגורים ובשכונה. בעזרת כמה כפתורים מצליח קבצן נבון להפוך תושבי עיירה מאוסף של אנשים בודדים לקהילה של ממש, קהילה המבטיחה כי איש מחבריה לא יישאר ללא תמיכה.

ציווד

לסיפור:

תחפושות ☐

ליצירה:

מלבני עץ או קאפה ☐ מגזנים

מספריים ☐ דבק ☐ טושים

וואשי טייפ ☐ כפתורים

כל חומר אחר שיכול לשמש כקישוט ☐

4 < יצירה בשניים

מכילים שלט לדלת

כשהלב פתוח הבית פתוח:

הכנת שלט "ברוכים הבאים" לבית או לחדר הילדים. הורים וילדים יקשטו יחד מלבן מעץ או מקאפה בעזרת גזירי נייר ממגזין צבעוני, וואשי טייפ וגם כמה כפתורים. בעזרת טוש בלתי מחיק יכתבו עליו "ברוכים הבאים".

1 < פתיחה

הגננת או הורה מתנדב עומדים בפניה מרוחקת בחדר כשעיניהם מכוסות. על הקבוצה לכוון את העומד בפניה אל עבר הדלת בלי לגעת בו. כדאי לחשוב יחד: איך אפשר לסייע לו? אילו עצות כדאי להציע? מחפשים דרך משותפת להנחות את המתנדב.

2 < שעת סיפור

הגננת מתחפשת לקבצן ומספרת את הסיפור. הורה מתנדב מגלם את מנדל השמש, והילדים מגלמים את אנשי העיירה. כדאי לחלק אביזרי תחפושות לשחקנים.

3 < דיון

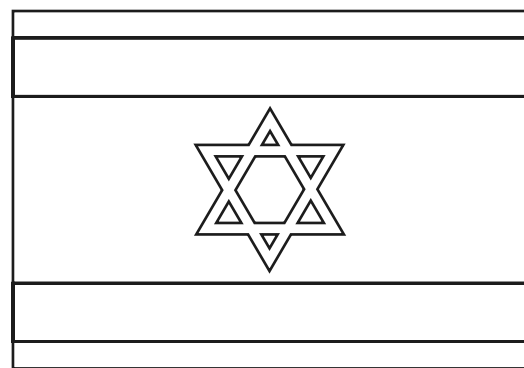
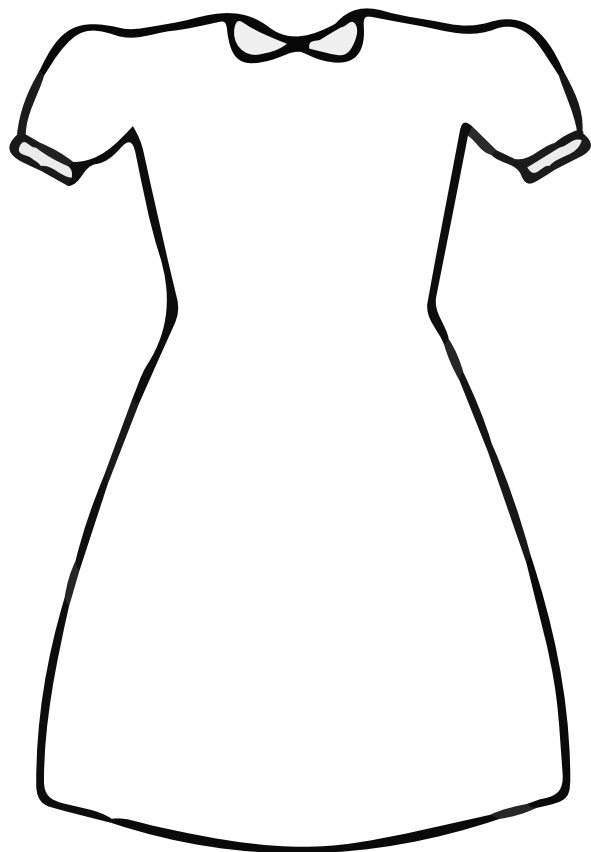
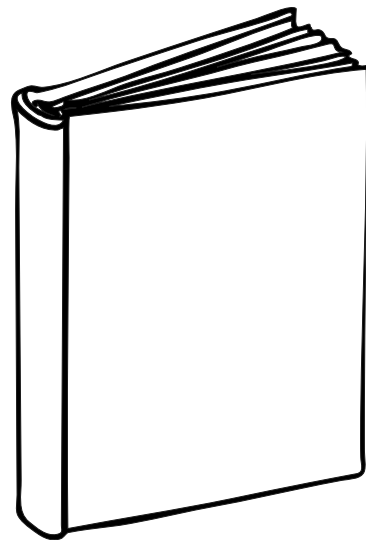
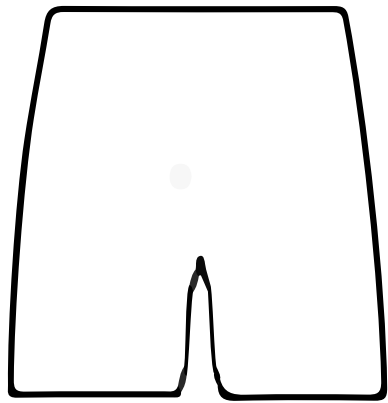
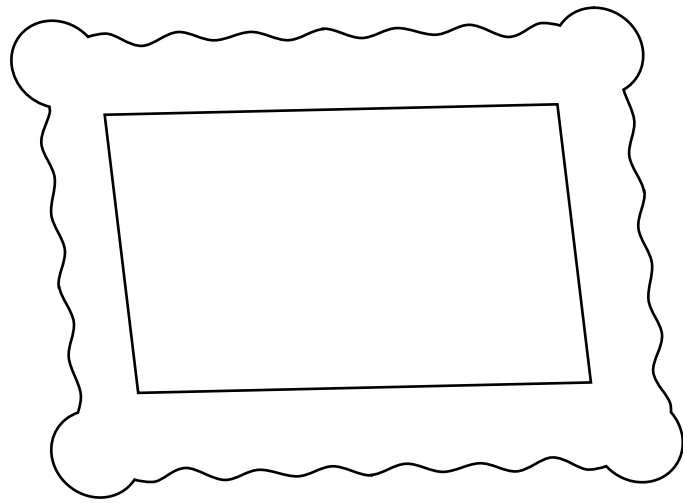
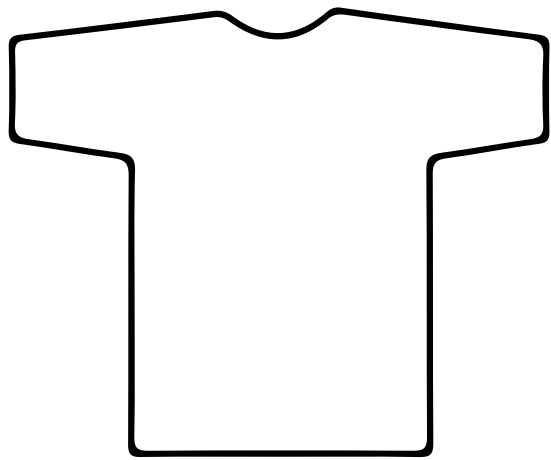

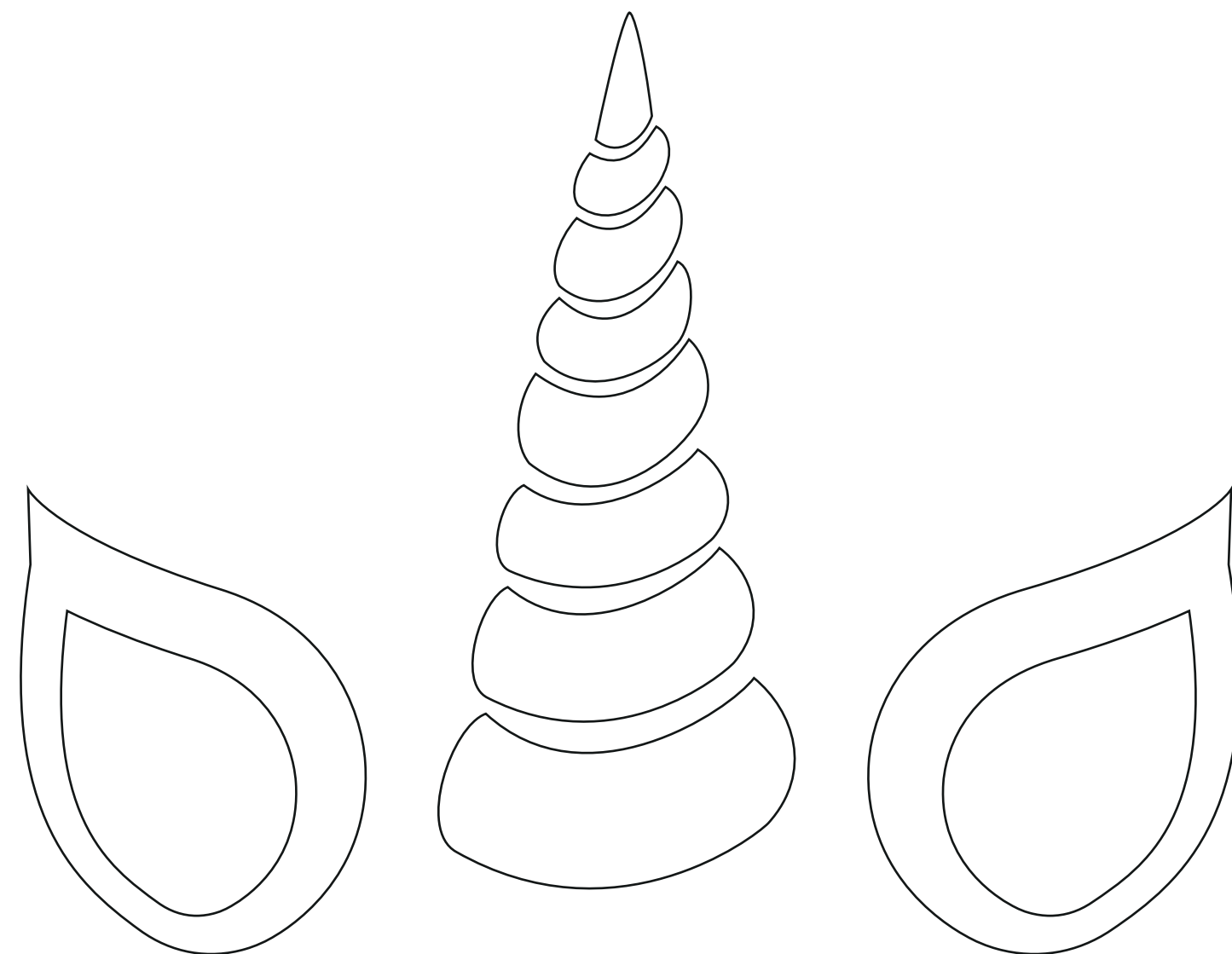
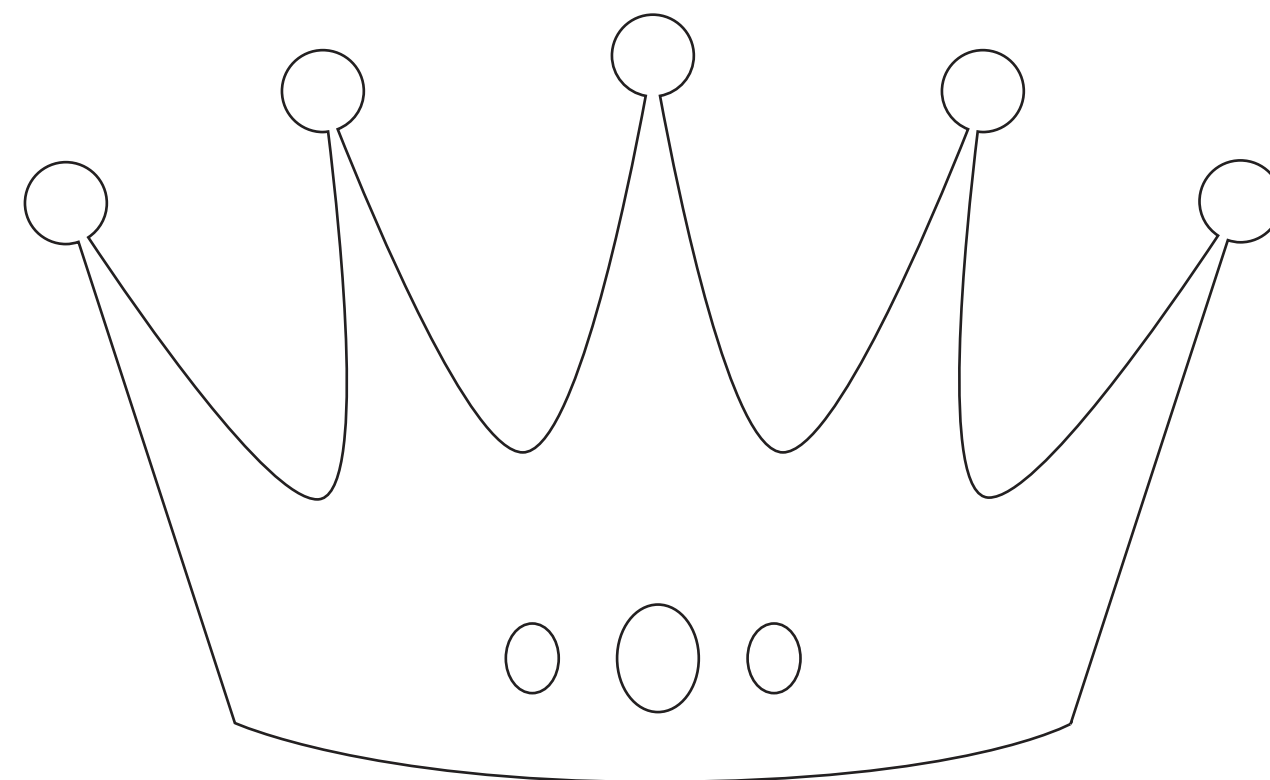
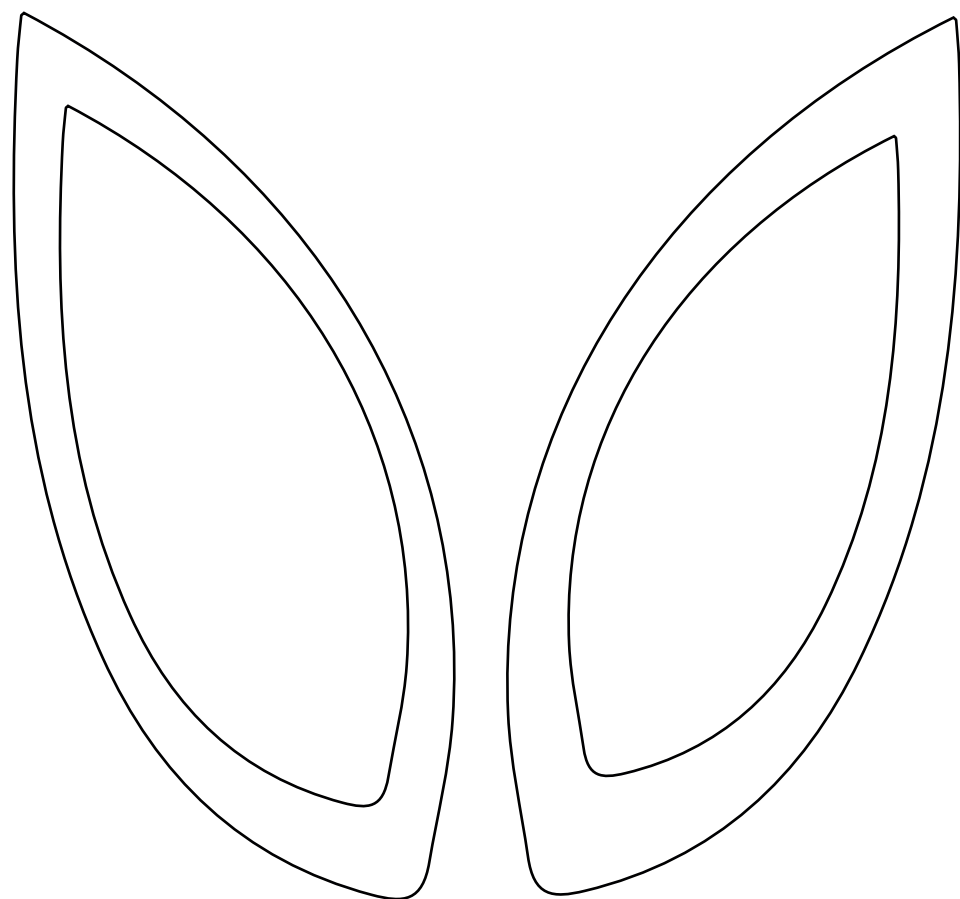
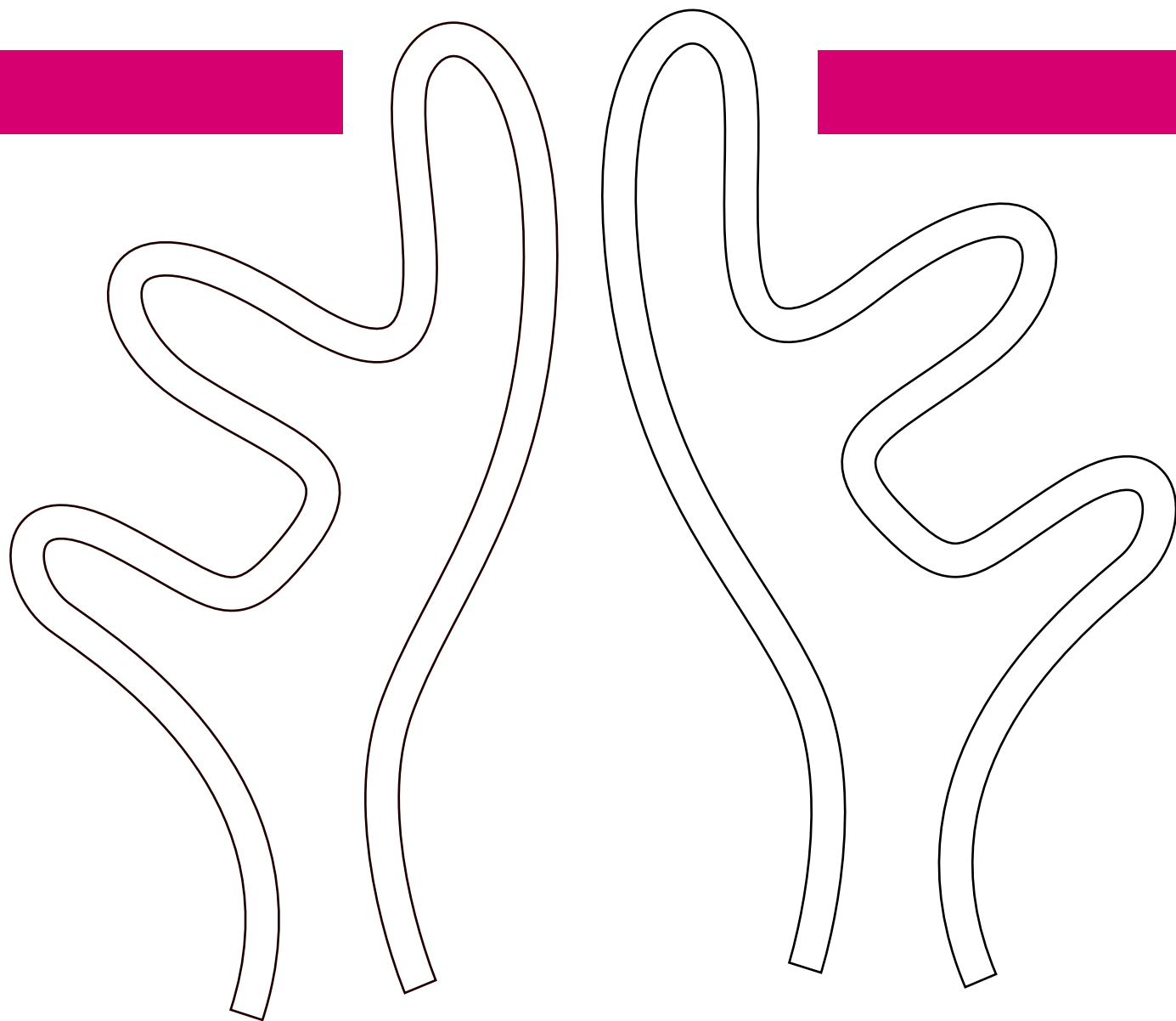
במהלך ההקראה כדאי לעצור את הסיפור ולשאול את המשתתפים: למה האנשים בכפר לא מוכנים לעזור לקבצן? (זה המקום להדגיש לילדים שאסור לפתוח דלת לזרים; יש דרכים רבות אחרות לפתוח את הלב ולעזור). למה כל אחד חושב שאין בידו היכולת לעזור לקבצן? מה הפך את המצרכים הבודדים לתבשיל שמשביע את כולם? אפשר לדמיין יחד כיצד יתנהגו אנשי העיירה כלפי אדם זר שיזדמן בעתיד לקהילה שלהם ויבקש עזרה.

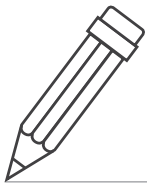

עוד רעיונות בדף הספר ובגלריית תמונות באתר של ספריית פיג'מה: www.pjisrael.org

המדינה של ילדי הגן < חפצים לגזירה למזוודה

מהי ספריית פיג'מה

ספריית פיג'מה היא תוכנית ארצית המעניקה ספרי ילדים ל-340,000 ילדים ומשפחות ברחבי הארץ. התוכנית שואפת להנחיל לילדים אהבה לספר ולעודד קריאה משותפת ושיח בנושאי ערכים ומורשת יהודית-ישראלית. היא נוסדה על ידי קרן גרינספון ישראל, ופועלת בשיתוף פעולה עם משרד החינוך בגני הילדים ובבתי הספר היסודיים. מעוניינים בעוד הצעות מגוונות לפעילויות בעקבות ספרי התוכנית? באתר ספריית פיג'מה ובדף הפייסבוק של התוכנית תוכלו למצוא שפע של רעיונות לשיחה ולפעילות, וכן מידע בעקבות ספרי התוכנית!

© כל הזכויות שמורות לקרן גרינספון ישראל

הסיפור של כולנו

הסיפור שלי

